

[Jensen (Aale).]

dering, som ikke er foretaget i Forbindelse med Ydelse af Kredit, og derfor synes jeg, at man kan være sikker paa, at den er mere rigtig, end hvis Vurderingen var foretaget med Henblik paa Optagelse af Laan.

Jeg vil ogsaa gerne sige til det ærede Medlem, at jeg tror godt paa det ærede Medlems gode Sindelag og varme Hjerter — det gælder ogsaa andre handlende, enten de saa er konservative eller har en anden politisk Opfattelse — og jeg skal slet ikke — jeg har heller ikke gjort det — i mindste Maade angribe hverken Kreditors eller Debitors Moral dette Forhold angaaende. Det er Tiden, der har ført med sig, at der er blevet alt for stor en Gæld, vi fik alt for høje Priser for de Varer, vi solgte, og der var en Pengerigelighed her i Landet, som medførte, at alting kunde gaa rundt. Det er Aarsagen til den store Gæld, der er blevet stiftet. Jeg tror gerne om det ærede Medlem, at han har taget Hensyn til og tænkt paa, at han i nogen Maade støttede Landbruget ved at yde den Kredit, som han muligvis som handlende har ydet Landbrugerne, og det gælder sikkert mange andre, men jeg tror ogsaa, at det gaar her som i saa mange andre Forhold, at naar man kan glæde andre og selv ingen Skade tage derved, gaar man noget hellere med. Og det er jo klart som Dagen, at de fleste handlende gerne vil have en stor Omsætning, og Tiden var af en saadan Beskaffenhed, at de kunde vente at faa deres Tilgodehavender. Man vilde altsaa samtidig med, at man støttede Landbruget, gerne have en stor Omsætning og selv tjene en Skilling derved, og man kan derfor ikke fritage sig for Medansvar for den store Gældsstiftelse. Men jeg siger dette ganske uden at angribe nogens Moral, jeg angriber hverken til den ene eller den anden Side, men konstaterer blot, at det er Tiden, der har ført det med sig, og det viser Kapitalismens Urimelighed.

Saa vil jeg gerne gøre en mere saglig Bemærkning til det ærede Medlem, der taler om, at det særlig er handlende og Haandværkere, som det gaar ud over. Den højt-ærede Landbrugsminister har jo her gjort Rede for, at der dog i nogen Maade er givet en Fortrinsstilling netop til Haandværkere og handlende, men lad os se nøgternt paa Sagen, som den er. Hvis vi ikke foretager os et eller andet overfor Landbruget, vil der jo ske Tvangsauktioner i meget stor Udstrækning, og den handlende eller Haandværkeren faar da ingen Penge, for han tør ikke overtage Ejendommen. Hvis han gør det, vil hans Handel hurtigt høre op, for

saa er han ikke saa klog en Handelsmand, som han bør være for at blive i sin Stilling. Det vil altsaa sige, at Følgen bliver, at en Mængde Landmænd bliver sat ud af deres Hjem ved Tvangsauktion, og Kreditor faar intet, han opnaar blot at faa sit Tab konstateret. Det, som dette Forslag skulde udvirke og kan udvirke, er for det første, at man, hvis man kan opnaa en Dividende, som man synes, man nogenlunde kan være tilfreds med, dog faar noget af sit Tilgodehavende, og hvis det ikke kan opnaas, opnaar man i hvert Fald, at Gælden bliver indefrosset, og hvis der bliver bedre Muligheder for Landbruget i den kommende Tid, ja, saa bliver der ogsaa Mulighed baade for Haandværkere og handlende for at faa noget af deres Tilgodehavende i Forhold til Konjunkturerne. Det vil altsaa sige, at hvis Forslaget gennemføres og praktiseres paa en god og sund Maade, vil Loven hjælpe til, at baade mange Landmænd og mange Haandværkere og handlende, som ellers maatte gaa fra Hus og Hjem, nu kan blive ved deres Hjem. Det er det, vi gerne vil støtte, og derfor anbefaler jeg, at Forslaget gennemføres meget hurtigt. Der ventes paa det ude i Landet.

Lange: Den ærede Ordfører for det radikale Parti (Gunnar Fog-Petersen) sagde, at jeg havde vist fuldkommen Mangel paa Forstaaelse af, at der er en Landbrugs-krise, og af, at der ogsaa paa andre Felter hersker Krise. Nej, baade mit Parti og jeg ved meget vel, at der ikke alene er en Landbrugskrise, men at ogsaa store Dele af det øvrige Erhverv lider haardt under de bestaaende Forhold. Derfor har vi ogsaa ment, at der skulde træffes Foranstaltninger til at hjælpe Landbruget i den nuværende Situation. Men vi mener ikke, at Hjælpen er en Akkordlovgivning.

Det ærede Medlem vilde paastaa, at det eneste, vi havde stillet Forslag om, var at hæve Priserne paa Hjemmemarkedet. Det er jo ikke rigtigt, vi har ogsaa fremsat andre Forslag. Men naar det ærede Medlem sagde, at dette at hæve Priserne paa Hjemmemarkedet ingen Betydning vilde have for Landbruget, vil jeg dog gerne henvise det ærede Medlem til at undersøge Forholdene i andre Lande, f. Eks. i Holland, der ogsaa er et Land med en stor Landbrugseksport. Der har man meget vel kunnet hjælpe Landbruget ved at hæve Priserne paa Hjemmemarkedet. Og jeg vil spørge det ærede Medlem: Naar man har gennemført en Sukkerordning, er det da ikke ogsaa en Ordning, der gaar ud paa